

Sygn. akt IX U 802/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. R. (J. R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 marca 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. R. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia

01 października 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 802/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 marca 2016r. organ rentowy, na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250% i wynosi 219,56% oraz nie jest wyższy od poprzednio obliczonego. Organ rentowy dodał, że za okresy, za które

ubezpieczony nie udokumentował wysokości wynagrodzenia, przyjął minimalne wynagrodzenia, tj. od 27.07.1964r. do 27.08.1964r., od 08.02.1965r. do 31.08.1965r., od 01.07.1966r. do 31.12.1971r. i od 01.04.1992r. do 31.12.1992r.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że się z nią nie zgadza, gdyż zarobki z lat od 1972r. do 1980r. zostały przyjęte z angażu bez premii i dodatkowych składników.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 7 listopada 1990r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 1/1984r. do 12/1986, wyniósł 348,18% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 27.12.1990r.

Ubezpieczony 29.10.2015r. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art.110a przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1972-1990.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. na stanowiskach: od 27.07.1964r. do 27.08.1964r. i od 01.07.1966r. do 31.10.1967r. - robotnika niewykwalifikowanego p.z, od 01.11.1967r. do 12.02.1968r. – młodszego górnika p.z., od 13.02.1968r. do 31.03.1968r. - górnika p.z., od 01.04.1968r. do 30.11.1969r. – cieśli ruchowego p.z., od 01.12.1969r. do 31.10.1974r. – nadgórnika oddziału wydobywczego p.z., od 01.11.1974r. do 27.12.1990r. – sztygara zmianowego oddziału wydobywczego p.z.

W okresie od 08.02.1965r. do 31.08.1965r. ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w W. jako ładowacz p.z.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1971 – 1990, po odtworzeniu zarobków z lat 1964-1980, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę oraz dodatek funkcyjny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 262,02%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent H. P., k. 39-58 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Organ rentowy zaskarżoną decyzją z 14.03.2016r. odmówił takiego przeliczenia, bo nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury górniczej nie przekroczył 250% w sytuacji, gdy ubezpieczony nie wykazał zarobków za okres od 1962r. do 1979r.

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1964-1980. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz dodatek funkcyjny.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego w zakresie uwzględnienia dodatku za pracę w nocy, za II zmianę nie są zasadne, gdy powszechną wiedzą jest, iż faktycznie praca w górnictwie była pracą zmianową. Także zastrzeżenia organu rentowego w zakresie uwzględnienia zwiększenia wynagrodzenia z tytułu Karty Górnika są w ocenie Sądu bezzasadne, gdyż z dokumentacji osobowej ubezpieczonego nie wynika, by ubezpieczony nie przepracował efektywnie wszystkich dni w miesiącu, posiadał nieusprawiedliwione nieobecności lub przebywał na zwolnieniu chorobowym.

Niewątpliwie jednak, nawet gdyby zgłoszone przez organ rentowy zastrzeżenia były zasadne, to i tak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony przez biegłego, po odjęciu spornych składników, przekroczy 250%, co potwierdził sam organ rentowy w piśmie z 03.07.2018r. (k.71-72 a.s.)

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 października 2015r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR. del Renata Stańczak